

eftermiddagen. Det spørgsmål, der blev stillet mig, kan hr. Keld Albrechtsen læse i Folketingets forhandlinger, men jeg skal da gerne gentage det. Jeg svarede nemlig på det samme spørgsmål i relation til en udtalelse fra fru Charlotte Antonsen.

Hvad var svaret? Det var, at vi glemmer ikke de danske forbehold. Tværtimod, vi står ved de danske forbehold, men det forhindrer os ikke i at blande os i debatten på samtlige områder på regeringskonferencen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det skulle glæde mig, hvis jeg faktisk havde misforstået hr. Duetoft.

Så vil jeg spørge for at få det helt præcist frem – det synes jeg er meget spændende: Hvis det går sådan, at man fra de andre landes side siger, at de vil have politisamarbejdet og det retlige samarbejde over i søjle 1, så er det altså hr. Duetofts opfattelse, at man siger fra dansk side, at det kan vi jo ikke gøre noget ved, men Danmark flytter ikke med fra søjle 3 og over i søjle 1.

Så må det traktatforslag, der skal udarbejdes, altså være sådan, at Danmark ikke er med, og det skal så være i resultatet. Nu stiller jeg så det spørgsmål, om jeg har forstået hr. Duetofts position korrekt, når jeg fremstiller det på denne måde.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg gad vide, hvad hr. Duetoft egentlig mener med, at han ikke giver fem flade øre for det; så vidt jeg ved, er det i øvrigt flere år siden, at femøren er udgået. Men jeg forstår, at hr. Duetoft stadig ikke har fattet en lyd af det, vi i så mange år har talt om her fra Folketingets talerstol.

Fremskridtspartiet er ikke tilhænger af EU for at forhindre noget; vi er tilhængere af EU for at sikre et europæisk samarbejde. Vi er også tilhængere af det EU, som gerne vil udvide sig med de øst- og centraleuropæiske lande og de baltiske lande, og for at forhindre, at det bliver håbløst umuligt for disse lande, er vi nødt til at lave en forenkling. Jeg troede egentlig, at også hr. Duetoft efterhånden havde fattet, at det var vores indstilling.

Vi arbejder faktisk for, at det skal blive effektivt. Det kan det ikke blive, når det får lov til at blive dynget til i bureaukrati og får lov til at gå ned i petitesser med alle disse direktiver, som går fuldstændig ud over enhver fornuftig grænse.

Når det så også får lov til at blive til et EU, hvor man lægger op til en forsvarsdimension, til en enhedsmønt osv., er det, det går galt, for så har vi Europas Forenede Stater i stedet for det, som vi rent faktisk sagde ja til, og som Fremskridtspartiet er stor tilhænger af og vil arbejde for, nemlig et samarbejde i et fællesskab i Europa.

Men jeg kan forstå, at det ikke er det, hr. Duetoft vil; han ønsker diktaturet fra Bruxelles.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg synes, den sidste sætning ganske klart karakteriserer fru Annette Justs indlæg. At nogen kan karakterisere EU-samarbejdet som et diktatur, synes jeg nu nok er et problem. Måske er EU's største problem i virkeligheden, at det er så godt og demokratisk, som jeg støtter det er, for det gør jo, at noget af det mere effektive ikke har kunnet komme igennem, fordi man har snakket og snakket og snakket. Det er jeg så tilhænger af at man gør, for jeg kan bedre lide demokrati, end jeg kan lide diktatur.

Men jeg synes, fru Annette Justs karakteristik er lidt dårlig, og hvis fru Annette Justs EU-politik fremstår som uforståelig, behøver det ikke at være min skyld. Det kan godt være fru Annette Justs forklaringer, der er for dårlige.

Til hr. Keld Albrechtsen fra Enhedslisten vil jeg godt sige, at det, der er afgørende for mig, er, at vi i Danmark ratificerer en traktat, så den kan blive ændret, hvis de øvrige lande ønsker at få den ændret i en anden retning. Så må man finde et arrangement mellem Danmark og den øvrige del af EU, der klarer forbeholdsproblemet, for det skal klares på samme måde, som man har klaret problemet med England og den sociale dimension osv.

Det er ikke en ønskesituation set fra vores side, men vi holder fast i, at der herhjemme skal en folkeafstemning til for at ændre de danske forbehold. Vi holder også fast i løftet fra Edinburgh om, at hvis de andre vil videre på de her områder, vil vi acceptere det, og dermed kræver det jo, at vi ratificerer traktaten, og derfor må der så findes et arrangement, hvori man fastholder forbeholdet, selv om de andre går videre. Det er der ingen diskussion om, og det er der ikke noget nyt i.

I øvrigt tror jeg ikke, situationen opstår, for så vidt jeg er orienteret, er det ikke sådan, at alle lande står på spring for at ønske flytning af det retlige samarbejde fra søjle 3 til søjle 1, men jeg